

Foaie religioasă de învățătură, cateheză și informare, pentru zidirea sufletească a credincioșilor
Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

SFÂNTUL PROROC ILIE

APARE GRATUIT DUMINICA NR. 58 / 2 MAI ANUL III, 2021

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani Cristesti1.mmb.ro

H RISTOS A ÎNVIAT!

A DEVĂRAT ÎNVIAT!

Hristos a înviat
din morți cu moartea
pe moarte călcând și
celor din morminte
viață dăruindu-le

Glasul I Troparul:

Piatra fiind pecetluită de iudei și ostașii străjuind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta Puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăției Tale; slavă iconomieii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Glasul al II-lea Troparul:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Glasul al III-lea Troparul:

Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești. Că a făcut biruință cu brațul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte. Cel întâi-născut din morți S-a făcut, din pântecul iadului ne-a izbăvit pe noi și a dat lumii mare milă.

Glasul al IV-lea Troparul:

Propovăduirea învierii cea luminată înțelegând-o de la înger ucenițele Domnului și lepădând osândirea cea strămoșească, apostolilor laudându-se au zis: Jefuitu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Glasul al IV-lea Troparul:

Pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Care S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L laudăm credincioșii și să I ne închinăm; că bine a voit a se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită învierea Sa.

Glasul al VI-lea Troparul:

Puterile îngerești, la mormântul Tău, și străjerii au adormit și sta Maria la mormânt, căutând preacurat trupul Tău. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul; întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind lumii viață. Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție.

Glasul al VII-lea Troparul

Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul. Plângerea mironosițelor o ai schimbat și Apostolilor a propovăduit le-ai poruncit, că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Glasul al VIII-lea Troparul:

Dintru înălțime Te-ai pogorât, Milostive, îngropare ai luat de trei zile, ca să ne izbăvești pe noi din patimi. Cea ce ești viața și învierea noastră, Doamne, slavă Ție.

IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei: Învierea lui Hristos, izvorul bucuriei, și al rugăciunii, și al mulțumirii (Scrisoare pastorală, 2021)

Rog pe Dumnezeu, împreună cu dumneavoastră, să ne dăruiască puterea bucuriei în Înviere, adâncimea rugăciunii celei smerite și mulțumirea cea din inimă! Să nu ne pierdem nădejdea, căci mai mare și mai puternic este Cel ce este cu noi, adică Dumnezeu, decât cei ce sunt vrăjmașii Bisericii, ai Adevărului, ai Neamului. Lumina Învierii să ne cuprindă pe noi și întreaga lume, mărturisind până la marginile pământului că Hristos a înviat!

„Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate” (1 Tesaloniceni 5,16-18)

Iubiți frați preoți,

Cinstiți viețuitori ai sfintelor mănăstiri,

Drept-slăvitori creștini,

Hristos a înviat!

Cu mult dor am așteptat această noapte plină de lumină. Ne-am dorit mult să nu mai trăim experiența anului trecut, ci să fim împreună, în biserici, la acest „praznic al

În fiecare duminică și sărbătoare, de la ora 8:00, Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie și Parastas (după caz).

praznicelor și sărbătoare a sărbătorilor”. Cât de dureroasă este despărțirea! Cât de grea este depărtarea! Câtă bucurie aflăm în a fi împreună, mai ales în noaptea Învierii Domnului! În același timp, știm bine că necazurile și încercările n-au încetat și nu vor înceta să ne asalteze. Suferința și durerea sunt mereu prezente. Constatăm însă o bucurie cu totul aparte care ne cuprinde de Paști. Această bucurie se arată mai ales prin rugăciune și prin mulțumire. Bucuria, rugăciunea și mulțumirea devin stare sufletească în mulți dintre noi. Ea se manifestă printr-o mai mare deschidere față de semenii noștri, prin mai multă dărnicie, printr-o inimă mai ușoară.

„Bucurați-vă pururea” – ne spune Sfântul Apostol Pavel. De ce să ne bucurăm? Pentru că Hristos a înviat! Ne bucurăm pentru că Hristos a biruit moartea, dușmanul nostru cel mai mare. Prin Învierea lui Hristos, moartea și-a pierdut din tragismul său. Moartea și mormântul nu mai au ultimul cuvânt. Ele devin trecere – Paște – de la această viață la viața cea veșnică și nepieritoare. Bucuria este, așadar, starea la care Biserica ne cheamă tot timpul și, îndeosebi, de Sfintele Paști:

creștinului. Prin credință și rugăciune, el are însă capacitatea de a trece mai ușor prin durere, o așază la picioarele Crucii și primește putere de a merge mai departe. Rugăciunea este o stare permanentă, dar nu în sensul că suntem îngenuncheați trupește la rugăciune tot timpul. Gândul că viața noastră este în mâna lui Dumnezeu este rugăciune neîncetată. Strădania de a împlini poruncile Domnului este rugăciune neîncetată. Grija de a avea o familie ancorată în valorile Evangheliei și de a lucra numai în conformitate cu cele cuprinse în Sfânta Scriptură și în învățătura Sfinților Părinți înseamnă, de asemenea, rugăciune neîncetată. „Rugăciunea nu înseamnă numai a vorbi (cu Dumnezeu), spune marele duhovnic, Părintele Arsenie Papacioc. Rugăciunea este un fapt permanent.” Rugăciunea neîncetată se arată atunci când „ai o stare de prezență continuă a lui Dumnezeu în conștiința ta. Asta este important: gândul la Dumnezeu, conștientizarea prezenței Lui. Asta este o rugăciune la îndemâna fiecăruia, indiferent cât de ocupat ar fi. Oricine poate și trebuie să se roage, spunând: «Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă pe mine, păcătosul!». Gândul omului trebuie să fie mereu la Dumnezeu. Cum să ne gândim? Într-o formă cât mai directă: «Doamne, iartă-mă!», «Doamne, ajută-mă!» Așa este rugăciunea: un contact permanent al inimii tale cu inima lui Dumnezeu”. Strădania de a trăi cu conștiința că Dumnezeu este totdeauna prezent aduce omului bucurie adâncă și o stare continuă de mulțumire. „Dați mulțumire pentru toate” – ne spune Sfântul Apostol Pavel. „Orice ați face, cu cuvântul sau cu lucrul, toate să le faceți în numele Domnului Iisus și prin El să mulțumiți

„Cerurile după cuviință să se veselească și pământul să se bucure și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică”.

Bucuria Învierii Domnului nu este cunoscută de toți oamenii la fel. Mulți trăiesc bucuria Învierii cu o intensitate deosebită. Alții mai puțin. „Deoarece noi încă nu am biruit patimile, nu putem trăi deplin bucuria Învierii; cu toate acestea, într-o oarecare măsură, noi, totuși, o trăim.” Acest lucru se vede și în faptul că, de Sfintele Paști, uităm parcă de greutăți și de alte temeri și, timp de câteva ceasuri, bucuria ne cuprinde. Chiar și cei care nu au o legătură strânsă cu Biserica simt nevoia de „a lua lumină” de Sfintele Paști. Lumina Învierii pe care o primim ca bucurie la Sărbătoarea Sfințelor Paști ne cheamă să înțelegem că viața creștină este viață de bucurie. Omul trist, mohorât, dezamăgit și descumpănit nu este creștin adevărat. Pricinile pentru tristețe, dezamăgire și suferință sunt multe și pentru creștin. Acesta însă primește putere de la Dumnezeu să le depășească mai ușor și să nu-și piardă bucuria sufletească. Sfântul Ioan Gură de Aur mărturisește că omul cu frică de Dumnezeu are bucuria vieții chiar dacă este înconjurat de ispite și

lui Dumnezeu Tatăl”, continuă dumnezeiescul Apostol. Rugăciunea și urmarea acesteia – bucuria – deschid omului ochii spre a vedea în tot ceea ce este frumos și adevărat lucrarea lui Dumnezeu. El simte atunci nevoia să-I mulțumească lui Dumnezeu. Omul mulțumit în inima lui și mulțumitor față de Dumnezeu și față de ceilalți este un om împlinit. Este acel om care face din voia dumnezeiască legea după care se conduce în viață. „Cine împlinește voia Domnului este împăcat cu toate, fie că este sărac și poate bolnav și în suferințe, căci îl veselește harul lui Dumnezeu. Dar cel ce nu este mulțumit cu soarta sa, care cârtește împotriva bolii sau asupra aceluia care l-a supărat, să știe că se află într-un duh mândru care l-a lipsit de mulțumita către Dumnezeu!” – spune Sfântul Siluan Atonitul. Omul nemulțumit este într-o continuă neliniște. Nimic nu-i place. Nimic nu-l bucură. Totul merge necorespunzător. El nu poate avea rugăciune curată în inima lui, sufletul îi este tulburat, pe nimeni nu iubește, toate îi par urâte și neplăcute. Dumnezeu să ne păzească de o asemenea stare și să ne dăruiască „gând mulțumitor și mulțumitoare inimă, mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului”, după cum spune Sfântul Simeon Noul Teolog într-o rugăciune de dinainte de Sfânta Împărtășanie! Iubiți frați și surori întru Hristos-Domnul, În zilele Sfințelor Paști ne bucurăm de lumina Sărbătorii, de prezența celor dragi, de faptul că lumea este, parcă, mai bună. În același timp, știm bine că mulți semeni de-ai noștri sunt cuprinși de suferință. În spitale sunt mulți bolnavi, în lume există multă tristețe, lipsă de rugăciune și stare de nemulțumire. Multele răni din minți și din suflete completează tabloul unei lumi care suferă sub presiunea propriilor

încercări: „Pe cel ce se bucură întru Domnul nici o restriște nu-l poate scoate din bucuria lui. De bună seamă, toate celelalte de care ne bucurăm sunt schimbătoare, trecătoare și lesne se prefac. Și nu au numai acest neajuns, ci și pe acela că nu ne hărăzesc o bucurie așa de mare ca să poată îndepărta sau adumbri mâhnirea ce ni se ivește din altă parte. Dar teama de Dumnezeu are aceste două însușiri: este statornică și nemișcată, și din ea izvorăște atâta bucurie, că nu mai simțim deloc celelalte necazuri. Cel care se teme de Dumnezeu cum se cuvine și se bizuie pe Dânsul are parte de rădăcina plăcerii și de izvorul bucuriei”. Bucuria vieții, curajul de a lupta cu greutățile, atitudinea plină de nădejde în fața încercărilor sunt daruri ale Cerului oferite omului care are frică de Dumnezeu și stăruie în rugăciune. „Rugați-vă neîncetat” – ne spune Sfântul Apostol Pavel. Rugăciunea este izvorul bucuriei. Omul cu frică de Dumnezeu și cu rugăciunea în minte și în inimă este un om fericit chiar dacă întâlnește multe necazuri în viață. Suferința, încercările și vrăjmășiile nu lipsesc nici din viața

neputințe, orgolii și boli. În fața unei asemenea realități, ce avem noi, creștinii, de împlinit? Fiecare, prin cuvânt și prin faptă, să mărturisească înaintea de toate că „nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt!” Apoi, avem datoria implicării în ocrotirea sănătății sufletești și trupești, atât în viața proprie, cât și în cea a semenilor noștri. Ajutorul și respectul pentru ostenitori din spitale, sprijinirea celor bolnavi, împlinirea cu onestitate a obligațiilor legate de familie și profesie aduc mult bine societății. Acestea toate pot fi împlinite cu adevărat doar dacă le întemeiem pe credința și bucuria în Învierea Domnului Hristos, dacă viața noastră devine rugăciune și dacă avem gând de mulțumire. Bucuria, rugăciunea și mulțumirea sunt întreitul medicament care contribuie în mod real la vindecarea proprie și a lumii. Ele sunt roade ale Duhului Sfânt de care lumea are imensă nevoie pentru a rămâne în echilibru și pentru a-și afla sensul. Rog pe Dumnezeu, împreună cu dumnea-voastră, să ne dăruiască puterea bucuriei în Înviere, adâncimea rugăciunii celei smerite și mulțumirea cea din inimă! Să nu ne pierdem nădejdea, căci mai mare și mai puternic este Cel ce este cu noi, adică Dumnezeu, decât cei ce sunt vrăjmașii Bisericii, ai Adevărului, ai Neamului. Lumina Învierii să ne cuprindă pe noi și întreaga lume, mărturisind până la marginile pământului că Hristos a înviat!

Al vostru împreună frate și Părinte întru Hristos,
† Teofan,
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei